

Uus Kord

#193

4 / 2023 (134)

Intervjuu Isabel Medina Peraltaga

Sissejuhatus

Meie intervjuuformaadi "Front Line Reports" praeguses numbris intervjuuerime hispaanlastest natsionalistlikku aktivisti Isabel Medina Peraltat uue Saksa NSDAP/AO poliitilise teooria veebiajakirja "Der Angriff (DA)/The Attack" jaoks. Intervjuu viis läbi nende peatoimetaja "Wehrwolf".

www.nsdapao.info

Intervjuu

DA: Palun tutvustage ennast .

Isabel Medina Peralta:

Ma olen eelkõige natsionaalsotsialist. Ma olen poliitiline sõdur, kes täidab oma kohust. Ma mõistan, et meest (minu puhul naist) määratleb tema tegevus, tema konkreetne viis mõista maailma ja näidata ennast selles. Tee, mille ma olen valinud, on tegude tee. "Ma usun, ma võitlen", see on minu eksistentsi kategooriline imperatiiv.

DA: Millal te alustasite oma poliitilist tööd ja mis oli teie motivatsioon selleks?

Isabel Medina Peralta:

Alustasin oma aktiivset pühendumist poliitikale kolmeteistkümneaastaselt. Just sel hetkel hakkasin hindama inimese koolitust ja kultuurilist võimekust, nii et asusin lugema kõike, mida pidasin kasulikuks. Kuigi minu esimesed lugemised olid mitmekülgsed filosoofia kohta, viisid kõik teed Rooma, ja antud juhul viisid nad maandatud ja praktilise poliitilise ideoloogia juurde. Minu tegevus, minu käitumisviis, minu maitsed ja väärtushinnangud on ja on olnud nii kaua, kui ma mäletan, fašistlikud.

Neljateistkümneaastaselt hakkasin osalema konverentsidel ja meelevaldustel, peagi pärast seda asutasin poliitilise teabe- ja teavitustöö ajakirja ning hakkasin märkama oma eluvaliku muutumist. Kuid kõik probleemid, mida minu poliitiline kuuluvus mulle tekitas, tundusid rumalatena, vaenlane ei teadnud, et ma võitlesin suuruse ja surematuse eest! Tahtmine lahti harutada kaos, korrastada segadusse sattunud maailma ja tegutseda korra valvurina kõrgeimas platoonilises mõttes, see on pakiline ülesanne, mille on endale seadnud natsionaalsotsialism, ja selle ülesande olen ka mina endale seadnud. Minu motivatsioon on tegutseda ilu ja harmoonia säilitamise nimel, tegutseda vooruse järgi ja asetada kunst universumi keskme elulise maksiiivi kohale.

DA: Kas te tegite/teete koostööd poliitiliste parteide ja/või organisatsioonidega Hispaanias ja/või isegi rahvusvaheliselt?

Isabel Medina Peralta:

Jah. Nagu ma juba varem mainisin, alustasin oma poliitilist karjääri Jonsista nädalalehe asutamisega, st Hispaania fašismi natsionaalsotsialistliku suunitlusega. See sai nimeks "La Conquista del Estado" selle nädalalehete järgi, mis 1931. aastal Ramiro Ledesma Ramose sulest alustas fašistlikku poliitilist võitlust Hispaanias. Pärast oma numbrite ilmumist hakkasin kohtuma seltsimeeste, mõnede lugejatega ja teistega, kes ühinesid projektiga. Kui kohtasin seda, kes on nüüd minu kõige lojaalsem seltsimees ja parim sõber, alustasin koos temaga võitluslikku perioodi Falange'is, kuid aastaid pärast seda, kui ma end erakonnale andsin, sain veenduda, et praegused sotsiaalsed olud vedasid erakonna olemust, kuni see muutus tundmatuseni kellegi oma asutajate jaoks. Nii alustasin võitlust "Bastion Frontal", enneaegses noortegrupis, mille peamine eesmärk ei olnud midagi muud kui avalikkuse teadvuse raputamine viirusliku meediategevuse põhjal. Pärast selle laialisaatmist leian end lugemas ja valmistamas uusi samme kindla ja purunematu struktuuriga tulevikuks. Sellegipoolest osalen ja võitlen koos Hispaania seltsimeestega kultuuriseltsis ja rahvusvaheliselt, nii oma erakonnas "Der Dritte Weg" Saksamaal kui ka Briti ajakirjas "Heritage and Destiny", milles teen regulaarselt artikleid. Samuti pean kontakte ja teen koostööd teatud erakondadega Brasiilias, Prantsusmaal ja Itaalias.

DA: Kas te olete ikka veel seotud "Bastion Frontal"? Kui jah, siis palun rääkige meie lugejatele midagi nimetatud organisatsiooni ajaloost ja eesmärkidest.

Isabel Medina Peralta:

Bastión Frontal oli poliitilise võitluse ja tänavaahtsiooni ideel põhinev noorte võitlusorganisatsioon. See tekkis Madridis pandeemiast poliitiliste vastuolude, sotsiaalse ebaõigluse ja majanduskriisi õhkkonnas, mis muidugi soodustas rühmituse enneaegset kasvu. Siiski puudus tal kindel juhtimine, konkreetne ideoloogiline otsusekindlus ja tulevikuväljavaated. Kui ma otsustasin erakonnaga ühineda, nägin selgelt, et sellel ei ole mingit püsivat rakendust Hispaania ühiskondlikus elus ja et see peab ise toimima üksnes tegevusrühmana, et äratada südametunnistusi, saavutades meedias vastukaja kindlate tegevuste kaudu. Selles mõttes saavutasime oma eesmärgid, sest rühma mainiti isegi riiklikus parlamendis. Hiljem põhjustasid teatud inimeste käitumisprobleemid, paljude võitlejate distsiplineerimatus ja ebajärjekindlus, millele lisandusid meie avalike esinemiste põhjustatud juriidilised probleemid, pettumust, mis purustas meie sõdurite võitlusvaimu. Ma lahkusin erakonnast kuu aega enne selle laialisaatmist erimeelsuste tõttu ühe juhiga, kuna olin Saksamaal, ilma et oleksin saanud ohtlike asjaolude tõttu oma kodumaalt otsuseid langetada. Minu otsus põhines asjaolul, et rühma ja selle juhtide tulevik oli minu ideoloogilisest mõtlemisest ja võitluslikust eetikast kaugel.

DA: Esmakordselt pöördusite avalikkuse poole, pidades 13. veebruaril 2021 Madridis kõne Teise maailmasõja Hispaania Falangistide Vabatahtliku Diviisi "Azul" ("Hispaania Vabatahtlik Diviis") kohta, kandes sinist Falangistide särki. See kõne on tekitanud palju poleemikat, isegi rahvusvahelisel tasandil. - Selgitage meie lugejatele oma motivatsiooni selle kõne taga ja oma otsust esineda seal Falangisti vormiriietuses.

Isabel Medina Peralta:

Ma tõesti ei oska seletada, miks ma olin seal, vaevalt kaheksateistkümneaastane, kangelastele pühendatud panteonis ja 300 inimese ees mikrofoni ees. Mind tunti Hispaanias enam-vähem, sest minu käitumine ja minu põlgus tagajärgede suhtes tegi tüdrukust meestega võrdse poliitilise sõduri. Näiteks kui olin viieteistkümneaastane, tuli Madridisse palju huligaane Briti antifašistlikust meeskonnast. Samal ajal, kui mu sõbrad mõtlesid ja otsustasid strateegiaid, otsustasin ma nende ees seista ja viia ellu ühe oma idee, mis oli edukas, arvestades, et neid antifašiste alandas üks väike tüdruk. Samuti, võttes arvesse minu isiksust ja füüsilist välimust, viib mind arvama, et teatud organisatsioonid otsustasid anda mulle meelevaldustel hääle, et meelitada uut publikut ja anda uus, vähem agressiivne meediapilt. Kuid sel päeval läks "propagandaotsus" veidi käest ära. Tahtsin oma kõnega äratada kõigis neis meestes diviisisõdurite sõjamehe sõjamehe ja eetilise iseloomu, tahtsin ülistada Hispaania sõjamehe virtuoossust ja tema ajalugu ning ennekõike tahtsin, et tuul paneks mu sõnade kaja mürisema, raputades kalmistu küpressid. Rääkides vaieldamatut tõde, ajaloo muutumatut häält, mis meie päevil sureb ja vähesed julgevad vaenlasele näpuga näidata. Ma usun, et poolikud meetmed, et ideoloogiline üleastumine korrumppeerunud ühiskonna parema arvamuse omandamise kasuks ei vii kunagi kuhugi, mitte kunagi. Ma arvan, et keegi peab ohverdama oma privileegid kogukonna heaks ja ausalt öeldes ei pane ma seda pahaks, sest oma kohustuse täitmine on auväärse inimese jaoks kõige tähtsam. Ennekõike püüdsin ma teadvustada võitlejatele, et elu on väärtusetu, kui sa ei ole võimeline seda ohverdama mingile tohutule ideaalile.

Oma kõnes alustasin ma Adolf Hitleri parafraaseerimisega Hispaania diviisi kuulsusrikka teo kohta ja seejärel kutsusin meie sajandi seltsimehed üles põlgama tagajärgi, sest trahv, väike vanglakaristus või see, et su sõbranna jätab sind maha, sest sa oled "nats", ükski neist väikestest asjaoludest ei ole võrreldav nendega, kes andsid oma elu meie asja eest. Nagu ma juba ütlesin:

"Need, kes elasid üle Vene stepi külma ja Krasnõi Bor'i tulekahju, läksid tagasi, et koos Kaarli üksusega, koos SS-iga, Berliinis provintsi välja kutsuda, et kaitsta seda, mis oleks tuhande aasta jooksul olnud suursugune ja kuulsusrikas."

Surm ei olnud nende jaoks lõpp, see oli ajastu algus, hitlerliku ajastu, ja täna peame võitlema nagu nemad juba tegid, "igas meie teos peame tegema revolutsiooni olevaks, isegi kui meile tuleb surm, sest sel juhul sureme me päikese või tähtede all, kuid meie veri muutub viljakaks nagu noorendatud kevad".

Lõpetuseks rõhutasin, et on hädavajalik võidelda kogu korrupsiooni isa, maailma isanda, immigratsiooni, moraalse degeneratsiooni ja finantskriisi õhutaja vastu, sest: "See on meie kõrgeim kohustus võidelda Euroopa ja Hispaania eest, kes on nüüd nõrk ja likvideeritud vaenlase poolt, kes on alati sama, kuigi erinevate maskidega: juut. Sest miski pole kindlam kui see kinnitus, et juut on süüdi."

Ma kandsin Falangisti särki ühtsuse põhimõttest lähtuvalt. Isegi kui see olin mina kõigest kohalolijatest, kes tõstis oma häält või võttis mikrofoni, ei erista mind miski mu seltsimeestest.

Sinine särk tuletab meile meelde, et me kõik võitleme ühise idee eest ja et me kõik oleme selle ideega võrreldes tähtsusetud. Lisaks sellele võitlesid nii ka Hispaania sõdurid, sinine särk haakristiku kõrval, mis on taastuva elu sümbol.

DA: Kahjuks ei liitunud Franco ametlikult teljeriikidega. Mis te arvate, mis oli nende kavatsus selle otsuse taga ja kas te arvate, et liit oleks võinud oluliselt mõjutada teljeriikide sõjapüüdlusi?

Isabel Peralta:

1930ndate alguses hakkas kujunema uus vaim, mis oli identne sellega, mis juba haaras noorte hingi kogu Euroopas. Selle liikumise asutas Ramiro Ledesma Ramos, ajakirja "La conquista del Estado" toimetaja ja peasekretär.

Hiljem liitus ta José Antonio Falange'iga, mis oli vähem võitluslikum, mõõdukam, rohkem katoliiklik kui sakslane. Loomulikult viis see peagi lahknemiseni. Siiski jõudsid nii Ledesma kui ka José Antonio Hispaania fašismi juhtide hulka. Kui puhkes kodusõda, vangistati ja lasti maha kõik Falange'i ja JONSi juhid ja ametnikud. José Antonio puhul paistab silma võimalus, et Franco pidi teda päästma, ja ta loobus vabastamissetepanekust.

Franco, kõrgeima sõjalise ranguse järgi haritud strateeg, ei olnud üldse huvitatud nende juhtide eludest, sest ta teadis, et nende kõrval on tema figuur varju jäänud ja väärtusetu. Pärast sõja võitmist haaras ta Falange, selle sümbolid, doktriini (vähemalt teoreetiliselt) ja hümnid. Ta ühendas partei, luues ideoloogilise kokteili karliitide, fašistide, konservatiivide, liberaalide ja katoliiklaste vahel, ja kuigi usuti, et Hitler võidab sõja, edendades oma esimesi seisukohti, oli ta Führeri toetaja. Nad tulid Hendayes kokku ja Hitler teatas, et "ta eelistaks, et talle tõmmatakse ükshaaval hambad välja, enne kui ta uuesti Franco'ga kohtub".

Siis saabus jumalate hämarus ja Berliini varemete all hukkus kõik ilus, harmooniline, õiglane ja tõene. Hispaanias kaotati fašistlik tervitus kui ametlik, Falange "camisas viejas" rünnati ja likvideeriti, vahetades nad tehnokraatide vastu, ja nad leppisid lõpuks kokku sionismiga, paigaldades raha eest Hispaaniasse sõjaväebaasid, kõige puhtamal moel madala prostitutsiooniga, kui hinnata ideoloogilisest vaatepunktist...

DA: Oma kõnes "sinisest diviisist" mainisite ka rahvusvahelist juudi mõju. Pean ütlevat, et see avaldas mulle üsna suurt muljet, sest nii noorelt ei ole tavaline, et seda konkreetset teemat nii selgelt näha, samuti, ja see ei ole vanuse asi, on tänapäeval raske avalikult rääkida juutide mõjust, eriti ELis. Kirjeldage meie lugejatele, kuidas te olete juutide probleemist teada saanud.

Isabel Medina Peralta:

See on raske, ma tean, kuid see on põhimõtteliselt vajalik. Inimene peab teadma, mis on probleem, ta peab andma sellele kuju, näo, nime. Probleemi nimi on judaism, rahvusvaheline juutlus ja selle täielik põlgus teiste rahvaste ja harmoonilise korralduse suhtes. Nad spekulatsioonivad inimeste viletsusega, nad juurutavad rahvuslikku organismi kahjulikke ideid nagu parasiidid: eile kommunism, täna rassismivastasus, feminism või LGBTI. Need on parasiidid ja parasiidid tuleb kõigepealt sellisena tuvastada, et edasi minna ravi leidmiseks. Mõnikord on raske olla iseenda vastu aus, me teame seda, me teame, kui ohtlik on juudi probleem. Kuid me eelistame vaadata teisest küljest ja juhtida teisi kõrvale hellitavate eufemismidega nagu "eliit" "valitud rahvas"... Ei! Ma ei hooli tagajärgedest, ma elan au, mitte leiva pärast ja ma ei kahetse kunagi tõe kuulutamist, ükskõik kui raskeks on minu olud pärast seda muutunud, ma kordaksin seda veel tuhat korda. Ma hakkasin uurima juudi küsimust, sest ma hakkasin maailma uurima. Kõikjal, kuhu su silmad ulatusid, leidsid sa juuti: ajakirjandus, pangad, energiaettevõtted, nafta... universaalset ajalugu uurides märkad juhuslikku detaili, et Egiptusest Rooma praetorini, läbides keisrid, vene tsaarid, rumeenlased, inglise, hispaania või prantsuse vallutajad, leidsid sa juutide suhtes väljaheitmise episoodi. Analüüsige fakte ilma ideoloogiliste eelarvamusteta, võtke silmakate maha ja te avastate ainult ühe nime "juut".

DA: Kuidas te määratleksite oma poliitilisi seisukohti kokku? Kas olete falangistliku suunilusega või pigem Francisco Franco seisukohtade suunas?

Isabel Medina Peralta:

Ma olen natsionaalsotsialist. Kõigepealt alustasin oma poliitilist karjääri Falange'is, sest olin pühendunud Ramiro Ledesma Ramosele ja olin tänulik José Antonio ja meie langenute ohvri eest. Uues Falange'is oli mul palju ideoloogilisi erimeelsusi, sest olin parteikaaslaste arvates "mullasinine" (metafoor pruunile särgile). Sinine särk oli partei särk ja esindab töölisklassi tõsist ja proletaarset vaimu ning otsustasin seda kanda kõnes, eelkõige tänu hästi põhjendatud ühtsuse põhimõttele, sest aatriumis või viimases reas olen ma üks sõdur rohkem ja ma ei vääri mingeid erisusi. Teiseks, sest Falangi sõdurite Wehrmachi vormi all piilus see sinine, mis meenutab meie rahvast ja tema kuulsusrikast ajalugu, nagu ütleb nende hümn "au kodumaale, kes oskas järgida päikese teed üle mere sinise", vallutades kogu maailma.

Ometi on minu doktriin puhtalt natsionaalsotsialistlik ja ma allun ainult jumalate või Hitleri käskudele, nii et iga uus partei, mis tahab oma olemust maha heita või "lahjendada", nagu oleks see halb, iga "neljas poliitiline teooria" esitatakse mulle kui ideoloogiline üleastumine ja väga tõsine süü jumalate vastu.

DA: Isiklikult arvan, et Hispaania kodusõja 1936-1939 taust on hea näide olukorrast, milles kõik läänemaailma riigid tänapäeval on, ja juba ainuüksi sel põhjusel tundub mulle kahju, et Hispaania kodusõja ajalugu on paljude inimeste jaoks väljaspool Hispaaniat ikka veel haruldane. - Milline on teie arvamus selle teema kohta? Kas teie arvates on vasakpoolsete ja parempoolsete vaheliste tohutute poliitiliste pingete asjaolud, mis hiljem kutsusid esile Hispaania kodusõja, (kuidagi) sarnased praeguse olukorraga läänemaailmas?

Isabel Medina Peralta:

Minu vastuse sellele küsimusele andis juba Jose Antonio, Primo de Rivera oma hukkamise varahommikul: "Ma soovin, et minu oma oleks viimane Hispaania verevalamine kodusõjas, ma loodan, et Hispaania rahvas, kes on nii rikas heade armastusväärsete omaduste poolest, leiab rahu ja kodumaa leiba ja õiglust". Siiski, ja võttes olukorda praktilisest vaatenurgast, on Hispaania rahvas harva omavahel kokku leppinud. Me kaotasime oma impeeriumi osalt juudi rahastamise tõttu, mida inglise laevad said, osalt sisemise ebakõla tõttu. Meie päikeseimpeeriumi langemise põhjus ei ole muu kui sisemine korrastamatus ja vähene harmoonia. Täna näeme sarnasusi. Teise vabariigi väljakuulutamise ei olnud midagi muud kui liberalismi ja individualismi võidukäik meie rahva üle. Mõnikord vasakule, mõnikord paremale. Täna näeme, kuidas need umbkaudsed ja maitsetud ideed materialiseerusid "Partido Popularis" ja PSOE-s (erakond, mis oli juba nende 30ndate aastate poliitilisel maastikul).

Väljaspool neid kahte kihti, mis on iga päev omavahel ühtlasemad, peame ühendama ülejäänud ideed ja tavad. Nii tekivad Vox ja Podemos. Mateo Salvini Liiga või AFD-ga sarnased erakonnad Saksamaal ja sellest tulenevad vastased. Aga mis saab sellest tõeliselt radikaalsest vasakpoolsusest? Ja see fanaatiline natsionalism, mis oli olemas Falange'is? Nendel erakondadel või ideedel ei ole tänapäeva demokraatias kohta. Meie ajastut iseloomustab lapsik universaalsus, väärtuste ja ideede täielik puudumine ning kollektiivse moraali langus. Me peame selle olukorra murdma ja need dekadentlikud väärtused ümber kujundama, sest selleks pole midagi vajalikumat kui fanatism, ja fanatism puudub tänapäeval.

DA: Millised on teie riigi peamised probleemid?

Isabel Medina Peralta:

Hispaania ei ole enam suveräänne riik, nüüd on ta väike osa sellest konglomeraadist, mis moodustab Euroopa Liidu ja veelgi enam globaliseerunud maailma. Seega ei ole Hispaania probleem mitte meie enda territooriumil, vaid selle allutamises välisjõududele.

Esiteks ja selle tõsise probleemi kõige olulisemaks tagajärjeks on rassiline väljatõrjumine, mis, kuigi see ei ole nii väljendunud kui Londonis või Pariisis, on käegakatsutav probleem, mis edeneb hävitava kiirusega, ohustades looduslikku korda, maailma mitmekülgsust ja kogu seda ilu, mida Hispaania kui rahvas, kogukond ja rahvas võiks maailmale tuua. Riikliku statistikaameti uuringud näitavad, et ainult Almerias on registreeritud 58 000 ebaseaduslikku sisserändajat, kes on sisenenud väikelaevadega. Barcelonas on juba olemas getod, eeslinnad, mis näivad olevat jäetud omaette ja mis sarnanevad sadade kilomeetrite pikkuse reisiga Aafrika iiveldavasse nurka. See võib põhjustada vägivalda, kuritegevuse või vandalismi kasvu, kuid see ei ole päris põhiprobleem. Metsik käitumine võib olla ka küüditamisega parandatud. Me ei saa keskenduda oma diskursuses sellisele käitumisele, vaid peame vastu-pidi, avama silmad ja mõistma, et ka kõige ausamal marokolasel on siin oma viis või kuus

last, et nad on sündinud riigi territooriumil ja neil on nii Hispaania dokumendid, lapsed, kes saavad hääletada ja otsustada, ja nad rakendavad oma kultuuri, mis ei ole ei hispaania ega euroopalik, juba okupeeritud territooriumil, mis jääb vaid mälestuseks ajalooramatus nagu see rahvas, kes vallutas Ameerika või kirjutas Don Quijote. See on see, mis toimub täna, ahmides, edenedes ja purustades kõike ilusat, jättes valge, tsiviliseeriva ja loova rassi jäänused päikese käes mädanema nagu laip. Immigratsiooniprobleemiga kaasneb madal sündimus minu riigis, mis asub ELis ühe madalaima sündimusega riigi hulgas. Hispaanlased on hüljatud hedonismile, kõige absurdsemale individualismile või sellistele vooludele nagu feministid või homoseksuaalsed moed, mis muudab rassilise struktuuri loomuliku taastumise peaaegu võimatuks.

Teisest küljest majanduslik ebakindlus, infrastruktuuri puudumine, sõjaline piinlikkus ja välisriikide kontroll sõjaliste baasidega meie endi territooriumil, jõulise armee puudumine ja mitte NATO teenistuses olevate sepitseride nimekiri. Kõik need probleemid eksisteerivad koos selle varjus, mida kunagi nimetati Hispaaniaks. Aga me peame minema sisuliselt. Juut on see, kes destabiliseerib vähearenenud riike ja suunab immigratsioonilained Euroopasse; ta on see, kes valmistab oma humanitaarsete ja sallivate sõnavõttudega ette tsiviliseeritud rahvaste sissetungi, kes petab naisi, et võtta neilt nende suurim voores, kes juhib inimest kõrvale ja teeb ta nõrgaks, kes destabiliseerib majandust ja loob liit- ja ebaloomulikke huve. See ongi probleem, eemaldades kontrolli, mida rahvusvaheline juutus teostab Hispaania üle, lämmatades meie rahva surnuks, saaks tsivilisatsioon taas korda. Juut on süüdi.

DA: Milline on teie seisukoht (väidetava) Euroopa Liidu (EL) suhtes?

Isabel Medina Peralta:

Richard Kallergi töötas 1920. aastate alguses välja plaani. See plaan kandis nime "Pan-Euroopa" ja selle maksimide hulgast tuleb sõna-sõnalt esile tõsta järgmist ettekirjutust: "Euroopa valged rassid tuleb hävitada ja asendada uue neegritõuguga - euraaslastega, kes on kuulekas ja kergesti domineeritavad". Judaistide eluline maksim on maailma rahvaste domineerimine ja allutamine, et viia ellu nende Jumala sõna, "õilsa rassi" kontroll maailma üle. See "üllas" rass ei ole nagu Aafrika või mongoliidi rassid, passiivsed, kahjutud ja kasulikud rassid loodusseaduse polüfoonias, vastupidi, juudi rass on hävitav, parasiitlik, kahjulik. Selleks, et teostada totaalset kontrolli enam-vähem ulatusliku territooriumi üle, tuleb luua ühised seadused, mõned globaalsed ideoloogilised ettekirjutused, ühesugune rahasüsteem. Nad tegid seda juba Roomas ja püüdsid nii edasi minna, kuni üks Austria maalikunstnik sellele lõpu tegi. Pärast seda, Gotterdammerungis, oli Euroopa ilma teejuhita valguse otsa saanud ja oli aeg viia ellu see plaan, mille Kallergi oli juba välja mõelnud. Lipu kujundas ta (kaksteist tähte tähistavad Iisraeli kaheteistkümnenda suguharu), tema maksimid olid universaalsus, tarbimisviis ja individualism. Valdav enamus riike, kes on midagi maailma panustanud, on domineeritud; tsiviliseerivad rahvad, loovad rassid, sama sümboli ja valuuta allutatud dollaritehingule ja föderaalsetele reservisüsteemile.

On tõsi, et igal riigil võivad olla oma seadused, kuid vastavalt oma põhiseadusele ei saa need

minna vastuollu Euroopa Liidu põhimõtetega. Hispaania puhul, mis on meie eelmine põhiseadus, tuli seda muuta. Ka meie õigussüsteem peab kohanema Brüsselist jõustunud õigusaktidega. Näiteks septembris kohaldati kooskõlas IHRAga uut seadust judaismi kaitseks. Teisisõnu, Euroopa Liit on Euroopale võõras organ, tema eriline geenius ja eetilise süsteem. See on osa haigusest.

DA: Märtsis 2022 võttis Hispaania politsei ühendust Saksamaa Liitvabariigi (FRG) politseiga seoses teie reisiga Saksamaale. Seejärel otsisid nad teda Frankfurdi/Maini lennujaamas läbi ja pärast seda võtsid nad väidetava "NS-propaganda propageerimise" tõttu kohtumenetluse ette. See juhtum tegi tol ajal nii Saksamaal kui ka Hispaanias pealkirju. Kuidas see kohtuprotsess teie jaoks lõpuks välja kukkus?

Isabel Medina Peralta:

Mind mõisteti õigeks ja mu asjad tagastati septembris. Minu advokaat võitleb nüüd hüvitise eest. Pärast seda vahejuhtumit läksin tagasi, kuigi bussiga, ja elasin kuid "Francesca Rienzi" nime all, Itaalia kunstiüliõpilase nime all Firenze ülikoolis. Olukord muutus aga palju keerulisemaks pärast reisi Inglismaale, kus mind peeti Manchesteri lennujaamas kinni terrorismivastase seaduse alusel. Pärast seda, kui mind hoiti 6 päeva Inglismaal ilma mobiiltelefoni ja arvutita, jäeti mind rahule. Sel ajal sõitsin Belgiasse, kust otsustasin oma saatuse üle. Minu kohta oli olemas Interpoli läbiotsimis- ja jälgimiskorraldus. Ma teadsin, et pean tagasi oma kodumaale minema ja ootama, kuni olukord rahuneb. Kuid mul oli kohustus oma erakonna ees Saksamaal ja oma seltsimeeste ees ning ma pidin olema järjekindel selle suhtes, mida ma kuulutan. Võtsin bussi ja pärast mitmetunnist reisi jõudsin Saksamaale. Läksin meeleavaldusele ja tegin oma kohust. Mõne nädala pärast, kui olin kohvikus ilusa gooti katedraali ees ja nautisin oma lugemisi, sain kõne oma töölt ja teise kõne oma naabritelt: politsei otsis mind. Üritasin sealt lahkuda, kuid lühikese aja pärast jõudis politsei mulle järele, sest neil oli mu telefon geolokatsioon ja nad sulgesid linna sisse- ja väljapääsud, kus ma olin.

Minu suhtes oli kohaldatud 1947. aasta seadust ning esimest korda Saksa liiduvabariigi kaasaegses ajaloos oli Euroopa Liidu kodanik lõplikult välja saadetud ilma eelduseta, et ta oleks eelnevalt kuriteo toime pannud või et teda poleks isegi kohtusse antud. Liitvabariigi arvates peeti seda tegelikult ohuks riigi demokraatlikule korrale. 20-aastast tüdrukut peeti suurimaks ohuks ühele Euroopa tugevaimale riigile? Jah, sest nad kardavad, nad on harjunud keelustama ja et nimetatud keelust peetakse kinni hirmust, kuid nagu ma oma politseiavalduses allkirjastasin ja vandusin: "*Minu au on Lojaalsus*". Ma võitlen Saksamaa, Euroopa ja Adolf Hitleri mälestuse eest nagu esimesed kristlased, fanatismiga, mis sunnib sind naeratusega näol surma võtma. Täna töötab liiduvabariik ressursidega ja kaebab Euroopa Kohtusse, et keelata mulle vaba liikumine läbi Schengeni territooriumi (Euroopa Liidu ja inimõiguste lepingu 1. ja 2. jaotises sisalduv õigus). Soovin neile õnne.

DA: Milline on teie arvamus poliitilisest olukorrast Saksamaal (selle osades: Saksamaa Liitvabariik, Austria Liitvabariik ja Luksemburg)?

Isabel Medina Peralta:

See on okupatsioonirežiim, nii sõjaliselt, majanduslikult kui ka õiguslikult. Põhiseaduse moodustav paberite konglomeraat keskendub sellele, mida nad peavad riigi peamiseks probleemiks: natsionaalsotsialismi edasiminekuks. Nad püüavad keelustada kõike, sümboleid, ajalugu... kuid eelkõige püüavad nad võidelda tõe vastu. Nad tahavad vähendada ja alistada ühte inimkonna ajaloo kõige võimekamat rassi. Nad tahavad panna neid unustama, mida tähendab olla sakslane, mitte toota kultuuriliselt, teaduslikult, teoreetiliselt. Nad tahavad võtta neilt nende eripära ja taandada nad nõrgaks ja haigeks rahvaks ilma isiksuse ja identiteedita. Saksamaa ei ole suveräänne ega valitse iseennast; Saksamaa on orjariik ja selle ümberlõikamiseks on vaja rahvusvahelise koostöö raamistikku põimitud rahva revolutsiooni. Kogu maailma natsionaalsotsialistid võlgnevad sellele Adolf Hitlerile.

DA: Hispaania kui üks Euroopa piiriäärsetest riikidest selles konkreetses valdkonnas oli üks 2014/2015. aasta massilise sisserände ja "pagulaskriisi" peamisi ohvreid. Kas selle ajaloolise kriisi mõju on ikka veel mõõdetav? Kuidas on olukord Hispaania territooriumil Põhja-Aafrikas?

Isabel Medina Peralta

Loomulikult, noh, paljud neist suutsid asuda. Probleem ei ole mitte niivõrd majanduslik külu, kuigi see on väga kõrge ja suurejooneliselt suurem kui riigi raha, mis on sisestatud emadusse, kunsti või teadus- ja arendustegevusse; vaid rassiline, sest bioloogiliselt erinevate elementide kooseksisteerimine ei ole võimalik. Nende kombes, eetika või võimed on meie omadest olemuslikult erinevad ja nad on alati kahjulikud elemendid väljaspool oma loomulikku territooriumi, sest see destabiliseerib ja takistab meie ühiskonda. Kui me räägime juba segaverelisusest, rassilisest väljatõrjumisest, siis peame otsustama, et see on probleem, mis tuleb võimalikult kiiresti likvideerida, sest hävitatud naabruskonda saab parandada, kuid segaverelisuse taas ühtlustamiseks kulub põlvkondi ja sajandeid, ja isegi nii ei jõuaks see kunagi tagasi esimesele elemendile.

DA: Kuidas on lood uue massilise sisserände ja "pagulaskriisiga"? Kas see mõjutab Hispaaniat nagu teisi riike? Kui jah: mil viisil?

Isabel Medina Peralta:

See on midagi katastroofilist ja me peame siinkohal tegema meditatsiooniharjutuse. Me peame mõistma, et need mehed esindavad inimelusid ja et nad tulevad siia omal vastutusel, põgenesid konflikti eest või asjaolude eest, mis ei ole üldse eluks soodsad. Nad ei ole kurjategijad, kuigi nad saavad Euroopasse ja paljud neist panevad toime kuritegusid ja tekitavad hirmu. Me peame mõistma, et need inimesed ei ole võimelised mõistma maailma nii, nagu meie seda mõistame, meie kultuuri ja tsiviliseeritud käitumist ei saa neilt nõuda. Me ei saa nõuda neilt, et nad võtaksid kaklemise ja jõukude loomise asemel klaveri kätte ja esitaksid serenaadi. Me ei saa ja ei tohiks seda teha, sest nad ei ole meie; mida me peame

tegema, on säilitada maailma ilu, surma hõimutantsud, masai riitused ja Botticelli skulptuurid või Wagneri ooperid, sest kõik see moodustab maailma mitmekülguse, mitmekesisuse rikkaliku aarde. Selleks, et see oleks olemas, peab igaüks olema oma kohal, harmoonias oma keskkonna ja kogukonnaga, sest kui neid Euroopasse sisse tuua, ei saa nad kunagi eurooplaseks ja kaos on käegakatsutav. Seepärast peame sisserände kriisi probleemi likvideerimiseks minema selle olemuse juurde, osutama sellele, mis tekitab sõdu nendes riikides, mis kirjutab Euroopa ustele "Refugees Welcome" ja uhkeldab selle loomuliku konflikti üle, mida see tõugude kogum tekitab. Nad on inimesed ja aaria headus peaks neid aitama, nende riikides, võitlevad probleemi juurtega.

**DA: Kas massiline sisseränne kujutab endast ohtu hispaanlastele?
Kui jah, siis millisel viisil?**

Isabel Medina Peralta:

See kujutab endast ohtu nende destabiliseerimise seisukohalt. Näiteks majanduslikul tasandil saavad nad riigiabi, mis tuleb maksumaksja taskust ja mis ei ole mõeldud näiteks meie linnade ilusa arhitektuuri remondiks. See on oht selles, et nad võtavad vastu töökohti, mille eest makstakse ebaväärikat palka, millega hispaanlane, kes ei saa abi ja elab seaduslikult, maksab oma makse ja oma kodu, ei suudaks ellu jääda, mistõttu tööandja devalveerib palga ja hispaanlasel ei jää muud üle, kui tänu pakkumise ja nõudluse seadusele seda ebaväärikat palka vastu võtta. Kuid peamine probleem seisneb meie etnokultuurilise identiteedi, meie looduskeskkonna ja homogeense kogukonna põhimõtte kaotamises, kus sinu probleemid on sinu naabri omad.

DA: Milline on lahendus Hispaania ja ülejäänud Euroopa massilise sisserände ja "pagulaste" kriisi lõpetamiseks?

Isabel Medina Peralta:

Me peame võitlema kõrgrahanduse, rahvusvahelise juudi võimu ja selle kehtestatud süsteemi vastu; teadvustama põliselanikele, et meie ei pea võtma vastutust ja et kaastunne ei ole oma elu eitamine. Tehke oma vendadele selgeks, et nad ei ole nagu meie, et inimestel, nagu igal teisel liigil, on märgatavad ja ühitamatud erinevused ning et rasside armastamine ei tähenda nende segamist ja hävitamist, vaid pigem rassismi ja võitlust nende puhtuse ja säilitamise eest. Rassismi tuleb vaadelda kui loomulikku ja positiivset eetikat ning selleks peavad rassistid olema eeskujuks, mitte laskma end kaasa viia absurdse käitumisega, et nimetada mustanahalist inimest tänaval "ahviks", sest ta ei ole ahv. Me peame alati käituma eeskujulikult ja õiglaselt, olles kõrgema rassi kaitsjad, esindajad ja kaitsjad. Aarialased peavad olema ülejäänud maailma valguseks.

DA: Kas praegune põgenikekriis soodustab liikmete värbamist ja/või natsionalistlike organisatsioonide mõju/poliitilist jõudu Hispaanias?

Isabel Medina Peralta:

Mõned kuud tagasi leidis Ceutas ja Melillas aset vägivaldne episood: 9000 sisserändajat ületasid vägivaldselt piiri, peksid politseinikke, hõivasid maju ja vägistasi naisi. Toona tundus, et rahvuslasi oli rohkem kui SS-is, kuid pärast paari tviiti need inimesed hajusid laiali ja nende peale ei saa loota, et nad organiseeriks rühma, mis läheks kriisi keskmesse selle vastu võitlema. Nende inimeste "vallandamiseks" on vaja vaid vägivaldset tegu, mis tekitab viha ja vastikust, ja see on ebaefektiivne, sest vihkamine ei vii otsustavate tegudeni. On vaja selgelt ja õiglaselt mõista, et nende vastu võitlemine ei tohi olla tegevus, mida liigutab viha, vaid armastus oma rahva ja perekonna ning maailma positsiooni vastu. Ainult mehed, kes seda mõistavad, on valmis andma oma elu.

DA: Kui tugev on vaenlane teie riigis?

Isabel Medina Peralta:

Ilmselt ei ole probleem nii tõsine kui teistes Euroopa riikides. Aastal 1492 aeti juudid meie kuningriigist välja ja meil õnnestus saada moodsa ajaloo suurimaks impeeriumiks. Kuigi meil ei ole sellist probleemi nagu Ukrainas, Saksamaal, Rumeenias või Poolas, on meil siiski tõsine probleem ja on olnud. Juudid on alati olemas, ei piisa sellest, kui neid ainult meie riigist välja saata või sundida neid pöörduma (nagu tehti inkvisitsioonis), sest "nad on valede meistrid" ja nad asustavad end uuesti, küll varjatud, kuid strateegilistel positsioonidel. Hispaania ajaloos ei olnud kõige levinum juudi tüüp mitte aškenazi, nagu oli meie Euroopa vendade häbi, vaid sefardid: vähem lärmakas juudi tüüp, kes ei olnud nii huvitatud poliitikast ja veristest revolutsioonidest. Ta oli kultuurijuutlane, kes valmistas juba ette seda meie rahva kohta nii laialt levinud "musta legendi". Ta on mõjukas juut, kes põimib end valitsusse ja bürokraatlikesse organitesse, kellest saab kuninga või vabariikliku presidendi nõunik. Franco aitas suurel määral kaasa ka rahvusvahelise juudkonna kehtestamisele Hispaanias, võttes vastu tema laene ja andes kontsessioone.

Nüüd on Hispaanias sama juudi mõju kui ülejäänud Euroopas, sest seal ei ole riiklikke ettevõtteid. Selle valuuta on samuti euro ning see on allutatud intressidele ja juudi võlgadele; energiasüsteemid ei kuulu peamistele tarnijatele, vaid nende perekonnanimesse on kirjutatud Jahve kaubamärk. Ka kino või ajakirjandus, mida tarbitakse, on juudi päritolu. Me oleme osa maailmast ja tänasel maailmal on omanik.

DA: Teie poliitiline töö on juba tekitanud palju vastuolusid, eriti rahvusvahelise sionismi tugeva surve tõttu. Kas sa kannatasid/ kannatad selle tõttu oma igapäevaelus mingeid tagajärgi? Kui jah, siis palun selgitage. Selgitage ka meie noorematele lugejatele, kuidas repressioonidega toime tulla.

Isabel Medina Peralta:

Jah, kui ma seda eitaksin, siis teeksin ma endale nalja. Poliitilise sõduri tee ei ole rooside tee, see ei ole lõbus ega meeldiv; see on pidev ohvrite toomine. Enne kui minust sai võitluses tuntud tegelane, viskas mu isa mind kodust välja minu võitleva pühendumuse tõttu. Olen kaotanud sõpru ja sugulasi ning loomulikult on minu olukorras väga raske säilitada romantilisi suhteid. Mind on vallandatud töölt ja mulle on keeldutud lepingutest vaid ideoloogilistel põhjustel. Mind peetakse sageli põhjusetu kinni, ma ei saa reisida (ja kui ma reisin riikidesse, kuhu mul on lubatud siseneda, siis tuleb mind tollis päevade kaupa kinni pidada), mul on kohtuasjad lahtised, ja ühes neist palutakse mulle kolm aastat vangistust Maroko rändekriisi raames korraldatud meelevalduse eest. 2021. aasta veebruaris hakkasid mitmed Euroopa riigid mind terroristiks pidama... Aga ausalt öeldes, kuigi see on mulle loomulikult oluline ja mõjutab mind, võtan need tagajärjed rõõmuga vastu, sest ma tean, et ma võitlen suurema asja eest kui minu enda elu.

Minu isiklik soovitus on, et noored võitlejad, kes on veel ajas, püüavad mitte kaotada oma pere ja lapsepõlvesõprade toetust, sest me ei tohi seda osa oma elust hüljata, sest me võitleme just selle säilitamise ja tugevdamise nimel. Kui see on võimatu, siis minge edasi, me peame olema stoilised ja tegema oma kohust. Me peame asetama end tähtsusetute üksikisikutena ja põlgama oma naudinguid ja luksust, kuid samal ajal hindame end kui suurematu idee vedrusid ja tugipunkte: tänu meile hoitakse natsionaalsotsialismi leeki elus.

Sa pead olema fanaatik, fanatism liigutab mägesid ja meie tahe peab olema murdumatu: Kõva nagu meie marmorkotkad ja kerge nagu meie lipp; Sa pead õppima ohverdama.

DA: Kuidas te sellega toime tulete?

Isabel Medina Peralta:

See on loomulik tagajärg, mida ma eeldan osana teest, mida ma olen otsustanud järgida.

DA: Kas teil on tulevikuprojekte/plaane?

Isabel Medina Peralta:

Jätkata koolitust, õppimist, lugemist, uurimist, kultuurilist panustamist kirjutiste ja tegudega... jne. Praegu töötan raamatu kallal, mille loodan peagi avaldada. Minu tulevikuplaanid ei ole muud, kui jätkata võitlust meie ideede eest, ilma puhata. Inimese võitluses on kaks poolust, mida me ei tohiks eirata, Siegfried ja Godmund: kotkas ja madu, kontemplatsioon ja tegevus. Ilma õpetusliku aluseta ei saa resolutsset tegevust ellu viia, ja ilma tegevuseta ei ole ideed midagi muud väärt kui tolmu kogumine riivilil. Konkreetsemalt öeldes valmistun selleks, et olla võimeline ellu viima seda, mida Saksa Vabariik näis oma väljasaatmismääruses aimavat: Natsionaalsotsialism kui suur hiiglane, mis on organiseeritud kogu Euroopas ja sõsarriikides.

Ma olen teinud ettepaneku võidelda selle eest, et natsionaalsotsialism oleks taas seaduslik ja et seda nähtaks sellisena, nagu see on, doktriinina, mis peab muutma meie ajastu tulevikku.

DA: Kas soovite soovitada mingit kirjandust? Kui jah: milliseid raamatuid?

Isabel Medina Peralta:

Soovitan väga, et ingliskeelsed natsionaalsotsialistid püüaksid tõlkida hispaaniakeelseid teoseid, sest need on mõõtnatult rikkalikud. Soovitan tõlkida ja avaldada oma riigis Ramiro Ledesma Ramose "La Conquista del Estado" ja "Fascism in Spain?". Samuti soovitan lugeda Ramon Bau "Nuestras Ideas", mis on ideaalne tekst, et tutvustada uutele seltsimeestele meie maailmavaadet. Teisest küljest usun, et selleks, et olla natsionaalsotsialist ja mõista tõeliselt, mida see tähendab, peab noor võitleja kõigepealt tundma selliseid teoseid nagu "Ilias", mida ma pean "aaria piiblik", samuti rüütliromaane, "Fausti", Wagneri põhiplaane... jne. Kõigepealt peab teadma, mida tähendab olla eurooplane (Euroopas või Ameerikas), et olla võimeline oma rassi eest võitlema. Lõpuks peamine, see, mida meie ajastu tuuled ei riku ega ületa. Meie ideede nurgakivi, MEIN KAMPF ja Führeri kõned, samuti olulised raamatud partei raamatukogust, nagu näiteks Federi "Manifest kõrtsimaksu ja intressi orjastamise vastu".

DA: Täna intervjuu eest. Jätkake head tööd. Võit on meie! Võite vabalt lisada mõned viimased sõnad lugejatele.

Isabel Medina Peralta:

Tahan teid tänada kiiduväärse töö eest, mida te oma ajakirja väljaannetega teete, samuti teie huvi minu rahva ajaloo tundmise vastu ja selle eest, et annate mulle ruumi minu riiki ja kontinenti lämmitavate probleemide paljastamiseks.

Võit on meie ja tuhandeaastane impeerium võidab.

Heil Hitler!

NS KAMPFRUF
KAMPFSCHRIFT DER NATIONALSOZIALISTISCHEN DEUTSCHEN ARBEITERPARTEI AUSLANDS- UND AUSBAUORGANISATION

Der Kampf geht weiter!

Seit fast sieben Jahren nach der Kapitulation der Wehrmacht am 8. Mai 1945 ist die nationalsozialistische Bewegung wieder da. Sie ist in der Nachkriegszeit und zwar nicht nur in Deutschland, sondern auf globaler Ebene!

Widerstand von Staatssystem, Verdrängung, Verfolgung und Verdrängung haben nicht ausgereicht, den Kern der gesamten Idee unseres hoch gelobten Führers Adolf Hitler zu zerstören.

Alle Nationalsozialisten sind bereit, alle Mittel und Kampfmittel zu verwenden, um die Erhaltung unserer weißen Völker zu erreichen. Die Bewegung ist, wie immer, gewaltfrei, aber die Größe des biologischen Völkertods ist heute noch viel größer als in der Vergangenheit.

Die wesentlichen Gegenstände sind oben abgedruckt, die Villen sind - gegen alle weißen Völker (V) - zu befehlen. Sie sind mit Entschlossenheit, Überlebensfähigkeit und Kampfbereitschaft.

Ob "Lager" oder "Lager", ob im Waldkampf oder im Straßenkampf, ob im Frontkampf oder im Hinterland, oder auf einem Schlachtfeld anderer Art. Jeder Nationalsozialist ist ein Kämpfer!

Hail Hitler!
Gerhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

NSDAP/AO: PO Box 6414 - Lincoln NE 68506 - USA

NS uudistebulletään
www.nsdapao.org

#1007 03.07.2022 (133)

Miks ma olen "nats"

Küesoleva artikli autor värvati NSDAP/AO-see 2014. aasta alguses ja temast sai kohe äärmiselt väärtuslik kolleeg. See natsionaalsotsialistlik seltsimees mängis võtmerolli meie videoprojekti 2014. aasta kevadel, mis omakorda võimaldas NS-NEWS-BULLETTINI laienemist järgmistel kevadel.

Keeegi ei ole rohkem allatunud kui mina, et olen hilisema elu jooksul pöördunud ideoloogiasse, mida on nii halvustatud, et seda peetakse rahva seas kõige kurjema võimaliku mõttekuriteona ja kõige kurjema inimese, kes karugi mis peal kindlalt on, rahvusotsialismi ja Adolf Hitleri mõttekäigeks.

Ma olen kogu oma elu olnud tõe pühendatud kummandaja, kuu iganes ja milles vormis see ka ei oleks. See on mind ehk viinud mõnele huvitavale teele. Mõnikord on need teed halvustatud perekonnad, kes ei olnud oma tegemistes nii ausad, ja kindlasti on see muutnud üha raskemaks töötamine maailmas, mis on üha enam korrupteerunud ja hingetu. Lõpuks olen jõudnud ehk sellisesse punkti, kus olen sellises vanuses ja füüsilises seisundis, et soo on võimatu, kuid särav sõde, kogu

the NEW ORDER

Number 170 (137) Printed 1979 April 20, 2019 (226)

The Fight Goes On!

Seventy years after the capitulation of the Wehrmacht on May 8, 1945, the postwar National Socialist movement is stronger than ever not only in Germany, but throughout Europe.

Decades of mass murder, expulsion, persecution, and defilement have not sufficed to destroy the seed of the brilliant idea of our much loved Führer Adolf Hitler.

All National Socialists and other racially-aware contemporary and racial kinship fight side by side for the preservation of our White folk.

The movement has indeed become stronger, but the danger of biological folk death is also much greater today than in the past.

The desperate enemy is in the process of committing genocide against all White folk. His means are non-White immigration, culture denigration, and neo-racism.

Whether "Lager" or "Lager", whether in elation battle or street battle, whether armed with propaganda material or on a battlefield of a different kind, every National Socialist must do his duty!

Hail Hitler!
Gerhard Lauth

TROTZ VERBOT NICHT TOT!

**NSDAP/AO on maailma suurim
Natsionaalsotsialistliku propaganda tarnija!**

Trükitud ja võrgus ilmuvad perioodilised väljaanded paljudes keeltes

Sajad raamatud paljudes keeltes

Sajad veebisaidid paljudes keeltes

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!

www.third-reich-books.com

NSDAP/AO nsdapao.info